

מסורת הש"ס

[illegible]

לעזי רש"י

גלנ"ט. בלוט.

מוסף תוספות

א. שהיה קרוב למלכות.
מוס' סנהדרין לו. ד"ה והא
הוא.

פסקי רי"ד

[illegible]

הוא אלא הוא במינה דרבי. באותו מנין שמקנו של הקודש ליקח זכה: ממני שאלו תחלה בשורה כשהיינו יושבין ממה דעמי נטו. והוא היה ביוני לא מן הגדולים ולא מן הקטנים ואני שמעתי שקטן שבהם היה: מהלילין מן הגדול. כשעומדין למנין לראות

אס רוב מטמאין או רוב מטהרין: מן
ההד. מן הקטנים ולא מן הגדולים שלא
ילמד חובה והשאר נכנעין מפניו שלא
לחלוק עליו משום לא תענה על רב
(שמות כג) ובדיני נפשות מוקמין להראי
קרא בפ"ק דטהרין (דף ק"ג.) לא
הטמאית לטובה כו' ולא ילמדו זכות:
דכולהו מניייהו מן הד' מחילין.
משום לא תענה על רב וכחדי חסר
בזל וי"ד ורשין לא תענה על רב
לא תחלוק על מופלא שבית דין ולא
מוקמין ליה לרישא דקרא דנפשות
ווע"ג דספיה דקרא לא מיתקס אלא
בדיני נפשות: וולס: כחמוס אחד.

[illegible]

אסא מוכר מטלטלין: **גב' אצל גביטין**. דק"ל חרש ששם משנתחרש אסא
במילתיה דבן במירא: **מזו דימא אף במטלטלין**. ק
ויזיא אצל מטלטלין שפלו גירושא לא משיה תנן מטלטלין: **קמ"ל** רב
וולא בקפיא דהכא הוא משום כדי חייו תקון רבנן דלמאן: **משום כדי**
הוא הלאה. ביהוא כתיב ומשום דרז אצל בר יעקב משום ר' יוחנן
שעמול הלאה כשהוא טווח: **בזוים ק"ל נזוים**. י"שאל עשיר יוחנן
כי אמגוזא ופלגי אמגוזא. טלית גדולה למידתו וכשהוא מקפלה לא היטה יו
עד כמה. הדרא: **עד שמוס כגדול**. עד שמוס קנה הקונה י' ומחזיר אוט
אין מתנה לא או לזמן מתנתו נמי מתנה דעבדו ליה ייח נפשי
הדרבי מרדכי. כמאן ק"ל: **זילו אמרו ליה לבר מר**. לבנו של רבי. דרב מרדכי
לויה תלמיד לרבי אין לו שיעור דרב מרדכי אלויה רז אשי כו':
כי היכי דלא ליטו לארצוי תלמידי רבנן האי קידרא
מערבין בזהם יין. ר' יוחנן שרבינו ליתו עירבו החכר בזהם יין אחד אר

קציפה לא: הפעוטות מקחן וכו'. פי' מדין תורה אין מעשה קטן כלום אבל מפני תיקון רבוב שיהא מקחן וסמכורן ומכור וכו' כמה מחיר ב' יהודה לרב יצחק בריה כהן דכר שבע כרז תמי' במשואות חנוי דכר חשע כרז שער אל' מלייל' כל דח דחו לרפם ואז ב' יעקב א"ר יוחנן משיח כדו חייז דרוקא במטלטלין אבל בקרקעות לא עשה כלום. ויורא ד' שותות כבדול מתחנן: אמר ב' יימר א' מתחנן ומה וכו' אבל ב' יאמר א' אשיח אדא מתנת בריא ואדא מתנת ש' אדח מתנת מרובה ואדח מתנת מעטת ורשלי (ע.) אמרנן אפרסמ' ליש' אלא שאין שם אפטרופוס אבל יש שם אפטרופוס אין ד' ושם כלבית שגם מתנתו אין מתנתו אם יש ואשרו ישראל מפני דיעורן יין סיב' (פ.) דרכי שלום ח' קורא דאשחא ואחיו לא יאחוריו ויפטר אפטרופוס דכרי' שלום ומעריב' וכו'.

הניזקין פרק חמישי גיטין

דְּבֹרָהּ מְנִייהוּ מִן הַצֵּד הוּא מִתְחַלֵּי. פִּי בְקוֹמָי דְמוּקִי לֵה לֹא
מַעֲנָה עַל רִיב כֻּכַל דְּבֵר וְאִין נִרְאָה דְלֹא מִיסְתַּבֵּר דְּפִלִּיג
אֲמַתְמִיטִין דְּסַנְדְרִין (דף 3ב.) לֵאמֹר אֵלֶּה מִשּׁוּם עֲנוּה שְׁלֹא לְהִרְאוֹת
עַמּוּהוּ גְדוֹל הִיא עוֹשֶׂה: **וְהָא** הוּא הוֹנֵא בֵּר נִתָּן. תּוֹרָה וְגְדוֹלָה הִיא

לֹא כְדַמְרִינָן זְמוּרָא (דף כה.) דְּקָא
דְּקָא רַגְלִי דְּהוֹנָא בֵּר נֶמָן וְאִמֵּר בֵּר
ב' דְּזַחְסִים (דף יט.) דְּלִקְיִים זִיָּה
וְהוּא מַלְכִּים אֲזֻמְנִין^א
אחת מתנה מרובה ואחת מתנה
מועטת. ומדלא קאמר נמי
אחת מתנת מטלטלין^ב ואחת קרקעות
נראה דוקא במטלטלין דליירי בהו
קאמר והא דלמרי' במי שמת (ב"ב דף
קסג:) גזי פחות מכן כ' דאין מוכר
בנכסי אביו ומתנתו מתנה במקרקעי
התם בגדול שואל כן י"ג שנים ויום
אחד אלא דלא היה כן עשרים:

גח נפשיה כולוהו שני קאמרינן והא הוה דוד הוה עירא כולוהו שני בעינן הא הוה שלמה הוה שמעי בן גרא קאמרינן הא הוה חזקיה הוה שבנא הא איקטיל כולוהו עזרא הוה נחמיה בן חכליה^א אמר רב אחא בריה מות רבי ועד רב אשי לא מצינו תורה וגדולה במקום א בר נתן שאני הונא בר נתן דמיכף הוה כייף ליה לרב ומוזז וגרמוז ובן בתירא אומר קופץ ונקפץ במטלטלין וממכרן ממכר במטלטלין: **גמ'** א"ר נחמן מחלוקת הדברי הכל ברמזיה פשיטא במטלטלין תנן מהו מ"ל איכא דאמרי א"ר נחמן כמחלוקת במטלטלין כך במטלטלין תנן אימא אף במטלטלין: הפעושות מקחן טלטלין: ועד כמה מחוי רב יהודה^ב לרב יצחק בריה כהנא אמר כבר שב כבר תמני במתניתא תנא כבר יליג^א כל חד וחד לפי חורפיה וטעמא מאי א"ר אבא שום כדי חייו ויזאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש מלתחה א"ר אבא בר יעקב א"ר יוחנן דבר הנמלל א"ר יוחנן שיגר לו^ב בוניים בן גוניים לרבי סיבני וחומס וחומס כאמגוזא ופלגיה דאמגוזא סלסלה ומלמלא קא מאי מלמלא דבר הנמלל ונמתח וטעותן עד כמה שותות כגדול בעי אביי מתנתו מאי רב יימר אמר אין אשי אמר מתנתו מתנה^א אפכוח ושדרוה לקמיה דרב בר מר לאו הכי הוה עובדא כי הוה קאי מר חד כרעיה דגא ואמרנא ליה מתנתו מאי ואמר לן מתנתו מתנה ואחת מתנת בריא אחת מתנה מרובה ואחת מתנה יבירים אמרו מפני דרכי שלום כהן קורא ראשון ואחריו יי דרכי שלום למערכין בבית ישן מפני דרכי שלום

ה' להוֹיֵא יוֹיֵא כֶּשׁ שְׁכֵם בְּרַמְזִיָּה כֶּךְ מוֹיֵא בְּרַמְזִיָּה (יִצְחָק דף קיב:) :
ו' רכ"ט בְּגִיטִין לֵלָה תִּמְאָה גִּיטִין הוּא דְקִילִי מִשּׁוֹם בְּדַקְפִּיָּה כֵּס בְּדַקְפִּיָּה
וּמִן מִטְלָטִין דּוּקָא נֶקֶט בֶּן בְּתִירָא וְלֹא בְּגִיטִין וּבִקְרָעוֹת לֹא בְּרַמְזִיָּה
דְּאִי לֹא זְעִינְיָה זְעִינָא לֹא מוֹצִי לִיָּה מוֹזִי וְלֹא זְעִי מִינִי: וְיֹאמַר לֹא־שֶׁר
ט' ה': דְּבֵר הַמִּלָּל וְנִמְסָה. בְּגִד פֶּסֶתן לִי שְׁחוֹטֵן נִמְסָה עַד מִלִּילָה
מִיָּבֵיב וְיוֹמָם סִלְסֵלָה וְנִמְסָה. אֲרַבֵּעַ מִינֵן שֶׁל בְּגִד פֶּסֶתן דף טו:ו
מֵאֲחַד וְחָדִי: וְיִסְתַּקֵּא. גִּלְגִּילִי שְׁאֹכְלִים חֲלוּצִיִּים: וְטוֹעֵן. שֶׁל פִּטְרוֹת:
יֹתֵר מִשְׁתּוֹת בְּטֵל מִקַּח: מִסְתַּנּוּ מֵאִי. בְּמִטְלָטִין מִשּׁוֹם כְּדִי חִייו הוּא
אִפְסוּהוּ. * צִי הִישִׁיבָה טַעַם וְהִפְכוּ דְבָרִים דְּמַר לְדַמַּר: וְשִׁדְרוּ לְקַמֵּיה
תַּלְמִידוֹ שֶׁל רַב אִשִּׁי הִיָּה בְּכֵמָה מְקוֹמוֹת וּבִמְסָן סוּטָה (דף מו:) אִמְרִי
קִאִי מַר. רַב אִשִּׁי: אֲדִרְגָּא. סוּלָם שֶׁל עֲלִיית בֵּהמ"ד: מִתְנַגֵּי כֵּס
וְדַקְנִמָּה דְרַבֵּן הִיא מוֹ לֹא מֵאִינן לִשְׁנוּי וְלִמְיָמַר אֲנֹחַ קִרִּינָא בְּרִישָׁא:
וְיֵן אֶת מְקוֹמֵן לִימְנוּ צִבִּית אַחֵר מִפְּנֵי דְרַכִּי שְׁלוֹם וּבִגְמִי' מִפְּרַשָׁה:
צוּר

הַחֵדָּז הוּא מוֹחֲלִילִין. מִפֵּי עוֹטוֹ יִמְיוֹה שִׁסְתֵּהּ (ז. שם.) בְּרִידָה דְרַבִּי וּרְלָס. כִּן שְׁמוֹ (שם.) תַּחַת וּבְדִלְקוֹן וּבְדִלְקוֹן כִּי יִשְׁרָף אֶחָד אֶחָד, שֶׁהוּא כְּמוֹת כִּי יִשְׁרָף מִלְּקוֹל וּבְדִלְקוֹן, מִפֵּי מַחֲסֵה שִׁסְתֵּהּ וּמִתּוֹכָהּ כִּן רִבִּי גִשְׁשִׁימֵל וְחִסְדֵּהּ (שם.) הָאֵל אֲלֹעֲזוֹר. מִכִּי עֲמָלָהּ וְלֵא רַחֵם מִקּוֹל אֶחָד (שם.) יִסְחָסֵהוּ אֲלֹעֲזוֹר (שם.) הוּא זָקֵקִים. כְּגוֹן עֲמָלָהּ וְאֶלְזֵן וְכוּ' (שם.) וְגַרְיָ וְאֶלְזֵן שְׁחָוָהוּ (בִּרְעוֹד.) מִתְּחִלָּה וְהוּא מֵמַח לִרְגֵל עַל כִּי גִרִּים וְיִסְחָסוּת הוּא הֵם מִנְּהִיט עַל לִרְגֵלָם, דְּלִמְיָ (ז. שם.) כִּי (ז. שם.) הוּא שְׂמִיעַ בִּי בְרִידָה. גְּדוּלָּה הֵם כְּדֹאמְכֵן (ז. שם.) שִׁירֵת לְקִרְבָּן עַל חִירֵת עַל חִירֵת (ז. שם.) שִׁסְתֵּהּ יִסְחָסוּ גְדוּלָּה מִשְׁל חֲזִיקִים כְּדֹאמְכֵן כִּסְרָה זֶה טוֹר (שם.) הַפְּעוּרֻת. כִּי מַשֵּׁה וְשִׁסְתֵּהּ. מִזֵּ אֶלֶן מִתְּחִלָּה עַל עֵד שִׁיחֻס שֶׁ עֲשׂוּתוֹ חַד עַל חִסְתָּן כִּן עֲשִׂיכֵּי (תְּחִבּוּת.) ז. שם.) אֲמָנוּרָה וְיִפִּי שְׁמִיכְסִיכֵם אֶלֶן טוֹלֵי חִירֵת אֶל עֲשִׂיכֵּי גְדוּלָּה גְדוּלָּה מִחֵל מִחֵל וְכֵלֵּן (שם.) כְּמִתְּחִלָּה וְיִפִּי

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

ב' י מיי שם הלכה ו
 טוש"ע שם סעיף א:
 ב' ב מיי פ"ב מהלכות
 תפלה הלכה יח סמג
 ש"ע יט טוש"ע א"ח סימן
 קלה סעיף ג:
 ב' ד מיי פ"א מהל'
 עירובין הלכה טז
 מג עשין מדר"ם א טוש"ע
 א"ח ס"י שסו סעיף ג:

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר לְאַשֵׁר עַל
הַמִּלְתָּחָה הוֹצֵא לְבוּשׁ
לְכָל עַבְדֵי הַבַּעַל וַיֵּצֵא
אֹהֶם הַמִּלְבוּשׁ:

ליון הש"ס

יש"י ד"ה אפכוה וכו'
גי הישיבה מעו. עין
קדושין דף מד ע"ב רש"י
ה"ה ואפכוה ונע"ק. אח"כ
איתי שעמד בזה בתשובת
באר שבע סימן יא:

גהות הב"ח

(א) גמ' והא הוה אלעזר
(ב) והא הוה שאול וכו'
הא הוה שלמה וכו' והא
הוה מנחם:

מִזְסָה רַע"י

נא הורא במנינא דבי רבי. דקמי חושב פני מנמו שסא שסתא פני יקריקור שנים עשר חדש ו' ואמר רב אלעא הוה הסווא מנינא ומניא דבי שווא (לח).
והשחרות והשחרות. שאל על דבר שחרות, מתחילין מן הגדול ואילין תמלה לגדול בניינא מן הוה סווא חושב (שם ב, א).
דבר (שם ב, א).
פשוט מתחילין מן היציג. מן הקטנים, שאלה יצאו הגדול ולא שאלה מתחילין על דבריו וסווא לא עשה על ריב (שמות כג).

וגדולה במקום אחד.
יול על כל ישראל במלכות
הא הורה פנחס. משממו
א היאירי. כמו"ק (מז):
רס היאירי היה כהן לדוד
איש (שם). הורה שבנא.
כו' במטלטלין. דוקא
דאמגוזא. שכל כך דק